

GYÖRE GABRIELLA

Escher-eset

„Die maurern stehen sprachlos und kalt“

Ördögre festett falak között
testet tükröztető közönyt
mímelve angyalként matatsz,
bár mit se látsz, csak megragadsz
egy tárgyat: vakolókanál,
ecset, vagy darab szén akár,
hogy falra fessd az ördögöt,
kiben a kint a bent mögött,
teste az út, mely kivezet,
bejárod hát, míg itt papol
az, aki bent szobát vakol,
s a frissen vakolt falra fest,
itt szénrögök a vérkörök,
de rájuk szárad épp az est,
vár már egy testmeleg akol,
hol jószándék-kövek között
ezernyi én tükröt pakol.

„Just a perfect day”

„S ha néztek fölfelé, néztek balra, jobbra
S nincs egy földi fűszál, mely rátok hajolna,
S mindenütt, mindenütt csupán eget láttok:
Ti is égben vagytok akkor, azt tudjátok.”
(Arany János: *Az Alföld népéhez*)

Ha önéltes akarnék lenni,
tandemugranék Kierkegaard-dal.
Befizetném a tanfolyamot,
levizgáznék, mi-merre-meddig,
és az első önálló utamon
– „A döntés pillanata elodázhatatlan” –
épp csak nem húznám meg a zsinórt.
– súgja ekkor, halkkal, Kierkegaard. –
„Ha nem döntesz is döntés.
A döntésből s a nem döntésből
nincs visszafelé út.”
Együtt kacagnánk a felzuhanás
képtelen, de mégis-képzeten.
„Nincs visszafelé út,
csak ha a lélek
fölfelé távoztában hiszel.”
Sikolyéles, ó-dán suttogás.
„A döntésből s a nem döntésből
nincs visszafelé út, hacsak a lélek...”,
zenétől sűrű, mámoros zsvaj,
összeölel a szabad levegő.
Egy csattanás. Vége.
Ha önéltes akarnék lenni
elplántálnám magam az égbe.
(„*You’re going to reap
just what you sow*”)